

som kommunerne ansætter ud over dem, der allerede er ansat.

Det er også mit indtryk, at både Kommuner-nes Landsforening og kommunerne selv er meget opmærksomme på de problemer, der har været inden for hjemmehjælpen, og det er mit håb, at de er i færd med at overveje en mere samlet indsats på området.

Så der er altså mange initiativer på vej, der kan sikre en mere velfungerende og ensartet hjemmehjælp. Og de initiativer, der kan danne udgangspunkt for de videre overvejelser om at indføre en ankeadgang, skal selvfølgelig tage udgangspunkt i den rapport, der blev afgivet af en arbejdsgruppe sidste sommer.

Arbejdsgruppen blev nedsat af Folketinget, efter at man havde drøftet spørgsmålet om ankeadgang, og rapporten endte med at indeholde forskellige ankeadgangsforslag. Det, at Folketinget efter en debat besluttede sig for at nedsætte en arbejdsgruppe, og det, at arbejdsgruppen kommer med forskellige modeller, som ikke er særlig konkretiserede, siger jo noget om, at det ikke er nogen enkel eller let beslutning at indføre en ankeadgang.

Derfor er det også vigtigt, at overvejelserne om ankeadgang sker i tæt kontakt med kommunerne, som har ansvaret for hjemmehjælpen, og at vi først får klarhed over nogle af de elementer, der kan danne grundlag for en ankeadgang, og får skabt nogle af de forbedringer, jeg har nævnt, inden vi går videre ad den vej. Det er begrundelsen for, at vi ikke kan støtte SF's forslag.

Jørn Pedersen (S):

SF's forslag indeholder fire forskellige elementer, der kan være interessante hver for sig. Jeg vil siden hen kommentere, hvad vores holdning til dem er.

Indledningsvis vil jeg sige, at det jo er sådan, at regeringen både i regeringsgrundlaget og under åbningsdebatten har givet udtryk for, at den ønsker at arbejde for en ankeadgang, og at den ønsker at gøre det i samarbejde med kommunerne. Det har været et afgørende synspunkt for os, at den model, vi måtte ende med at finde frem til, skal være noget, der kan føres ud i livet i et positivt samarbejde med kommunerne.

For historiens skyld må det jo også understreges, at vi i 1993 var med til at nedsætte det udvalg, der skulle undersøge ankeadgangens mulighed på hjemmehjælpsområdet. Vi mente, at det var fornuftigt at få det gjort på daværende tidspunkt, for vi var allerede dengang klar over, at

det er et meget, meget svært felt at bevæge sig ind på, og at næsten uanset hvilken model man måtte vælge, ville der være nogle ting, som man kunne ønske man kunne have gjort bedre. Derfor var vi tilfredse med, at vi fik den mulighed.

Rapporten kom så i foråret 1994, og den pegede på tre forskellige muligheder. Vi har af gode grunde ikke udtalt os kategorisk om, hvilken af de tre muligheder vi som parti ville pege på, og det synes jeg var meget klogt – jeg kan så efterfølgende, med tilbagevirkende kraft, opfordre andre til heller ikke at gøre det – ud fra den betragtning, at alle tre modeller helt klart havde positive elementer i sig, men at der også var både styrke og svagheder i alle tre modeller.

Derfor må jeg sige, at når der tales om hjemmehjælp, er det afgørende set fra Socialdemokratiets side ikke en ankeadgang. Hvis nogen måtte forledes til at tro det, tager de grumme meget fejl! En ankeadgang er kun et redskab til at gennemskue tingene tydeligere med. Det afgørende for en bedre hjemmehjælp i Danmark er flere hænder, for at sige det lidt firkantet, flere personer til at løse de opgaver, der er. Det er det helt afgørende.

Jeg vil nok sige, at når man går i gang med hjemmehjælpsdiskussionen – og det er en både god og interessant diskussion – skal man starte i en anden ende, end dette forslag gør: Man skal starte med at finde frem til, hvordan man kan sikre sig, at der er det nødvendige personale og den nødvendige økonomi til stede.

Jeg vil dog godt sige, at jeg synes, der er ét element i SF's forslag, der er en vældig god idé, og det er visitationsskemaet. Jeg tror, det vil være meget, meget positivt at nå frem til at finde en model med et visitationsskema.

Jeg er også bekendt med, at visse kommuner er temmelig langt fremme i den proces, men jeg tror, det er vigtigt, når vi taler om dette, at sikre sig, at brugerne kan se, hvad det er, aftalen indebærer, at personalet kan se, hvad det er for en aftale, og sidst, men måske ikke mindst, at også de pårørende kan se det.

Vi synes også, det er en god idé med at få udsendt en ny vejledning, og vi synes, det er positivt, at der i SF's forslag peges på, at de sociale ankenævne må være hovedhjørnestenen i det, al den stund de sociale ankenævne jo udgør et kendt system.

Derimod må jeg sige, at jeg er noget betænkelig ved det punkt i forslaget, hvor man opererer med en tidsfrist, idet jeg tror, det kan give uoverskuelige vanskeligheder.